

AAKRE ALGKOOLI VÕÕRKEELTE AINEKAVA

Nädalatundide arv klassiti:

Õppeaine	Nädalatunde klassiti					
	I kooliaste			II kooliaste		
	1. kl	2. kl	3. kl	4.kl	5. kl	6. kl
A-võõrkeel Inglise keel	-	-	4	4	4	3
B-võõrkeel Vene keel	-	-	-	-	-	3

1. Ainevaldkond ning pädevused

Valdkonna pädevus on suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi.

Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentsetes teises keelses keskkonnas iseseisvalt toimida;
- 2) on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides, jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus;
- 3) tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure;
- 4) mõistab oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
- 5) omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis tõstavad enesekindlust võõrkeelte õppimisel ja võõrkeeltes suhtlemisel.

Ainevaldkonna õppeained

Ainevaldkonda kuuluvad A-võõrkeel ja B-võõrkeel. A-võõrkeelena õpitakse inglise keelt.

B-võõrkeelena vene keelt.

A-võõrkeele õppimist alustatakse I kooliastmes ja B-võõrkeelt II kooliastmes.

Ainevaldkonna kirjeldus

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemete kirjeldustest Euroopa keeleõppe raamdokumendis. Kõigi võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada õppija ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning andma õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatute kohta.

Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist.

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine,

AAKRE ALGKOOLI A-VÕÕRKEELE AINEKAVA

rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse integreeritult.

Keeleõpe on võimalus rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Suhtluspädevuse kõrval arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ja võõra kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi.

Õppijakeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja mille piires kujundatakse suhtluspädevust.

Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed; erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õppe kestusest ja tundide arvust.

Võõrkeelte integratsioon teiste õppeainetega ning õppimist toetava õpikeskkonna loomine aitavad suhtluspädevuse omandamise kõrval arendada ka maailmapilti, enesehinnangut ning väärtuskäitumist.

2. Üldpädevuste kujundamine

Pädevustes eristatakse järgmisi omavahel seotud komponente: teadmised, oskused, väärtushinnangud ja käitumine. Nimetatud nelja komponendi õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Võõrkeelte valdkonda kuuluvate õppeainete õppe-eesmärkides ja õpitulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ja õpioskused.

Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi (väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust,

enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatikapädevust, ettevõtlikkuspädevust) seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja -tegevuste kaudu.

Väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärast.

Sotsiaalne pädevus annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valiku vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne pädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega.

Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, projektõpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni.

Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud

teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).

Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes.

Matemaatikapädevusega on võõrkeeleõppel kõige väiksem kokkupuude, kuid see on olemas, sest suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada (nt sisseoste tehes), samuti saab teemade raames käsitleda matemaatikapädevuse vajalikkust erinevates elu- ja tegevusvaldkondades.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleoskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmäärke ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

3. Lõiming valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleõppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks

Võõrkeelteoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos **keele ja kirjandusega**, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ainekavad haakuvad ennekõike **ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiopetuse** teemadega.

Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning teemade (nt „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg”) ja vahetute kunstielamuste kaudu (kino,

teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jmt).

Tehnoloogiapädevus areneb arvuti kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend.

Loodusteaduslik pädevus teostub erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

4. Läbivate teemade käsitus

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad erinevates kooliastmes õpieesmärke ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Eelkõige on läbivad teemad seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine;
- 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng;
- 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet;
- 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon;
- 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö” – tervis ja ohutus;
- 6) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Kodukoht Eesti”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused ja kõlblus.

5. Õppe- ja kasvatusesmärgid

Põhikooli A-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

Õppetöö planeerimisel võtab õpetaja arvesse antud õpilasarühma keeleoskustaset ning õpilaste eripära ja -vajadusi. Keeleoskustasemetest lähtumine võimaldab võimetekohaste ülesannete abil õpet diferentseerida

6. Õppeaine kirjeldus

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks Avõõrkeele õppe olulisemaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeele õppeks motivatsiooni.

Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine on pikaajalist pingutust nõudev tegevus, mis eeldab õppija aktiivset osalust.

A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused on aluseks järgmiste võõrkeelte omandamisel.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel.

Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamise juurde.

Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm).

Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamine, lugemine, rääkimine, kirjutamine) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust.

Põhikoolis on teemade käsitlemisel lähtepunktiks „Mina ja minu lähiümbrus”. Kõigis kooliastmeis ja klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Kõigis kooliastmeis on oluline osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetsele abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Võõrkeeles on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpitava võõrkeelega tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad erinevad ülesanded: iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikatest, projektitööd, kus õpilased töötavad õpetaja juhendamisel koos, kasutades kõiki osaoskusi. Õpilaste motiveerimiseks on soovitatav aidata neil leida kirjasõpru, korraldada õppereise ja õpilasvahetust ning kutsuda keeletundi õpitavat keelt emakeelena kõnelejaid.

Kõigis kooliastmeis on oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine, igal õppeperioodil antakse õppijale tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

Füüsiline õpikeskkond:

1. Kool korraldab õppe klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega.

Klassis peab olema võimalik kuulata eri helikandjaid (nt CD, kassetid) ja vaadata nt videoid.

Oluline on Interneti-ühendusega arvuti ja esitlustehnika.

Keeleõppeklassi mööblit peaks saama ümber paigutada, et teha mitmekesiseid ülesandeid ning töötada rühmas või individuaalselt.

Keeleõppeklassi seintele peab olema võimalik paigaldada stende ja paigutada nii näitmaterjale kui ka õpilaste töid. Keeleõppeklassi on soovitatav paigutada raamaturiigid sõnastike ning muude eakohaste ja nüüdisaegsete õppematerjalidega nii, et need oleksid õpilastel käepärast. Kooli raamatukogu toetab võõrkeelesõpet võõrkeelse lugemisvaraga.

7. Õpitulemused

I kooliaste

3. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse;
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

Keeleoskuse hea tase 3. klassi lõpus:

Kuulamine A1.2 Õpilane saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.

Lugemine A1.1 Õpilane tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavat nime, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.

Rääkimine A1.2 Õpilane oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.

Kirjutamine A1.1 Õpilane tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.

Grammatika korrektsus: Õpilane kasutab üksikuid äraõpitatud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.

II kooliaste

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piires;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

Kuulamine A2.2 Õpilane suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.

Lugemine A2.2 Õpilane loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.

Rääkimine A2.2 Õpilane oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja

lõpetada vestlust tuttavalt teemal, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.

Kirjutamine A2.2 Õpilane oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesti oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke kirju. Oskab kasutada sidesõnu *aga, sest, et* jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).

Grammatika korrektsus: Õpilane kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.

8. Õppesisu

I kooliaste

Teemavaldkonnad:

- **Mina ja teised.** Enese ja kaaslaste tutvustus.
- **Kodu ja lähiümbus.** Pereliikmed, kodu asukoht.
- **Kodukoht Eesti.** Riik, pealinn, rahvused; aastaajad, kodukoha kirjeldus.
- **Igapäevaelu. Õppimine ja töö.** Lihtsad tegevused kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud vahendid.
- **Vaba aeg.** Lemmiktegevused ja eelistused.

Õppetegevus:

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige hääldusaluse. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ja seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.

Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine);
- 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- 5) laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 7) häälega lugemine;
- 8) rääkimine pildi alusel;
- 9) ärakirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

II kooliaste

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

- **Mina ja teised.** Iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, suhted sõpradega ja lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine.
- **Kodu ja lähiümbus.** Kodu ja koduümbus, sugulased; pereliikmete ametid;

igapäevased kodused tööd ja tegemised.

- **Kodukoht Eesti.** Eesti asukoht, sümboolika ja tähtpäevad; linn ja maa, Eesti loodus, ilm,
- käitumine looduses.
- **Riigid ja nende kultuur.** Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, Eesti naaberriigid.
- **Igapäeva elu. Õppimine ja töö.** Kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine; poes käik, arsti juures käimine; kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid.
- **Vaba aeg.** Huvivid, erinevad vaba aja veetmise viisid.

Õppetegevused:

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on oluline tekstiloomisoskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütlused;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- 9) rollimängud;
- 10) õppesõnastike kasutamine.

A-võõrkeel – Inglise keel

A-keel	I kooliaste	II kooliaste
LAUSE-ÕPETUS	Tähestik; suur ja väike täht nimedes; lihtlause; korraldused (käskiv kõne); enam kasutatavad rinnastavad sidesõnad (<i>and, but</i>).	Õigekiri õpitud sõnavara piires; sõnajärg jaatavas, eitavas, küsivas lauses; rindlause; kaudne kõne (saatelause olevikus); suur ja väike algustäht (kuud, nädalapäevad, keeled, riigid); kirjavahemärgid (punkt, koma, küsi- ja hüüumärk, ülakoma); rinnastavad sidesõnad (<i>too,</i> <i>or</i>); alistavad sidesõnad (<i>when, because</i>).

TEGUSÕNA	Present Simple (<i>be/have</i>); Present Continuous.	Põhi- ja abitegusõnad; modaaltegusõnad (<i>can, must, may</i>); isikuline tegumood (<i>Present Simple, Past Simple, Future Simple, Past Continuous, Present Perfect</i>). Enam kasutatavad reegli- ja ebareeglipärased tegusõnad; <i>going-to</i> tulevik.
NIMISÕNA	Ainsus ja reeglipärane mitmus; omastav kääne; umbmäärane ja määrav artikkel + loendatav nimisõna	Ebareeglipärane mitmus (<i>man/men, tooth/teeth</i>); aluse ja öeldise ühildumine; umbmäärane ja määrav artikkel + loendamatu nimisõna; artikli puudumine; enam kasutatavad väljendid artiklitega ja ilma (<i>go home, have a headache, go to the theatre</i>).
OMADUS-SÕNA	Üldlevinud omadussõnad (<i>good, big, red</i>).	Omadussõnade võrdlusastmed; Omadussõnade võrdlemine (<i>as...as, more... than</i>); <i>so/such</i> +omadussõna.
ASESÕNA	Isikulised asesõnad; Omastavad asesõnad.	Siduvad asesõnad (<i>that, who</i>); omastavate asesõnade absoluutvormid (<i>mine, yours</i>); umbmäärased asesõnad ja nende liitvormid (<i>some/any/no</i>).
EESSÕNA	Enam kasutatavad eessõnad koha- ja ajamäärustes (<i>in, on, at, to</i>).	Aja-, koha- ja viisimäärustes esinevad eessõnad; enam kasutatavad eessõnalised väljendid (<i>next to, in the middle</i>).
ARVSÕNA	Põhiarvud 1–20; telefoninumbrid.	Põhi- ja järgarvud; lihtmurrud (pool, veerand); kuupäevad, aastaarvud.
MÄÄR-SÕNA	Levinumad aja- ja kohamäärsõnad (<i>now, here</i>); hulga- ja määramäärsõnad (<i>many, much</i>).	Määrsõnade moodustamine; sagedusmäärsõnad (liitega <i>-ly</i>); järjestavad määrsõnad; ebareeglipärased määrsõnad (<i>fast</i>); viisimäärsõnad; hulga- ja määramäärsõnad (<i>a little, a few</i>).

SÕNA-TUL ETUS		Arvsõna tuletusliited (-teen, -ty); nimisõna tuletusliited (-er, -or); määrsõna tuletusliide -ly.

9. Hindamine

I kooliaste

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust.

Hinnates kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud.

Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt. Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise omatööle hinnangut andma. Õppetöö vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

II kooliaste

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta.

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on soovitatav II kooliastmes teha mitte rohkem kui 4 õppeaastas.

10. Õppevara

„I Love English“ Studium, 2011, 2012, 2014, 2015 a. ilmunud õppekomplekt, kuhu kuuluvad

- õpik
- töövihik
- õpetaja raamat
- CD-d
- kontrolltööd
- pildikaardid 3. klassile

AAKRE ALGKOOLI B-VÕÕRKEELE AINEKAVA

Vene keele ainekava 6. klassile

Tundide arv - 3 tundi nädalas

1. Õppetegevus

1.1. Jätkuvalt kasutatakse suulise eelnevuse printsiipi: see, mida laps hakkab lugema ja kirjutama, omandatakse eelnevalt suulises kõnes. Kompleksselt arendatakse kõiki osaoskusi.

1.2. Õpimotivatsiooni säilitamiseks ja tulemuslikumaks õppimiseks kasutatakse erinevaid

töömeetodeid (paaris- ja rühmatöö, rollimäng, intervjuerimine, dramatiseering jms) ning meediavahendeid (arvuti).

1.3. Esimese võõrkeele õppimise käigus õpitakse tundma õpistrateegiaid, mis aitavad edaspidi iseseisvalt töötada, kujunevad eeldused teiste võõrkeelte kiiremaks õppimiseks. Kuulamis- ja lugemisstrateegiate arendamine, töö sõnavaraga, sõnaraamatutega, kuid ka mälu- ja kognitiivsete strateegiate tundmaõppimine, aitavad õpilasel keelelist infot kiiremini ja kindlamalt meelde jätta.

2. Õppesisu

2.1. Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

2.1.1. MINA: nimi, vanus, välimus, kehaosad, riietus, lemmiktegevused.

2.1.2. PEREKOND JA KODU: pereliikmed, sugulased, aadress, maja, korter, aed, õu.

2.1.3. SÕBRAD: nimi, vanus, elukoht, välimus, ühised tegevused.

2.1.4. KESKKOND, KODUKOHT, EESTI: aastaajad ja ilm; loomad, linnud, taimed; Eesti asukoht, keel, pealinn, sümbolid;

2.1.5. ÕPITAVAT KEELT KÕNELEVAD MAAD: keel, pealinn, tähtsamad pühad.

2.1.6. IGAPÄEVASED TEGEVUSED: söögikorrad, liiklus ja liiklusvahendid, tee küsimine ja juhatamine.

2.1.7. ÕPPIMINE JA TÖÖ: koolipäev, sõbrad, õpetajad, õppeained, õpioskused, kooliruumid, õppevahendid, koolivaheajad, ametid.

2.1.8. HARRASTUSED JA KULTUUR: huvialad, mängud, sport, muusika, raamatud, reisimine, pühad.

2.2. Keeleteadmised

- nimisõna: ainsus, mitmus; nais-, mees-, kesksugu; ainsuslikud ja mitmuslikud sõnad; pärisnimed ja kohanimed; käänded. Р.п.: нет Димы, пенала; у Саши; из книги; около дома; Д. п.: дай Нине; Серёже 5 лет; помогать маме; подарок/письмо другу; В. п.: купим куклу; смотрю телевизор; люблю маму; Тв. п.: играть с кошкой, с братом; бутерброд с сыром; П. п.: кататься на лыжах; учиться в школе; песня о ёлочке;

- omadussõna: ainsus, mitmus; mees-, nais-, kesksugu; ühildumine nimisõnadega arvus, soos, käändes; võrdlusastmed;

- arvsõna: põhi- ja järgarvud; ühildumine nimisõnadega год/лет, час, рубль, крона;

- asesõna: ühildumine nimisõnadega; isikulised asesõnad (я, меня, мне); omastavad asesõnad (м ой, твой, его, наш, ваш, их); näitavad asesõnad (то, этот, тот); eitavad asesõnad (никто, ничто); küsivad asesõnad (кто, что, чей, где, когда, куда);

- tegusõna: pöörded, tegevusnimi; ainsus, mitmus; olevik, minevik, liht- ja liittulevik; lõpetamata/lõpetatud tegevus; käskiv kõneviis; liikumisverbid (nt идти, ходить, ехать, ездить, бегать, бежать);

- määrsõna: ajamäärsõnad (когда, никогда, давно); kohamäärsõnad (тут, там, здесь, близко, далеко, высоко); viisimäärsõnad (быстро, хорошо, здорово, плохо);

- eessõna: в, на, из, у, к, о;

- sidesõna: sagedamini kasutatavad sidesõnad (и, а, что);

- tähestik;

- hääldamine ja õigekiri: vene keele häälikute ja häälikuühendite õige artikulatsioon ja märkimine kirjas (tähe ja hääliku ühteviimine): kergesti segiminevad tähed р, п, и, в, с, х; susisevad ja sisisevad häälikud ж, ш, ч, ц, щ, з, helilised/helitud,

peenendatud/peenendamata kaashäälikud; märgi ъ kasutamine (koht ja eesmärk); täishäälikud e, ё, ю, я; rõhulised ja rõhuta täishäälikud; ж-, ш-, ц-, ч-, щ-ga algavad silbid; rõhulised ja rõhuta silbid, sõna- ja lauserõhud; intonatsioon jaatavas (jutustavas), eitavas ja küsilauses (küsisõnaga ja ilma);

•kirjavahemärgid: punkt, koma, küsi- ja hüüumärk.

3. Õpitulemused

3.1. 6. klassi lõpetaja kuulamisel:

•saab aru õpitud sõnavara ulatuses tekstidest, lauludest, samuti passiivset sõnavara sisaldavatest tekstidest;

•mõistab konteksti abil neis esinevaid üksikuid tundmatuid sõnu;

•oskab eristada kuulatavast tekstist vajalikku informatsiooni;

•eristab selgelt kuni kolme vestluses osaleva inimese kõnet.

3.2. 6. klassi lõpetaja oskab kõnelemisel:

•vestelda ja vastata küsimustele õpitud temaatika piires;

•õpitud sõnavara piires rääkida igapäevastest tegevustest ja harrastustest;

•võrrelda oma perekonda sõbra perekonnaga, oma koolielu teiste omaga;

•küsitleda oma kaaslast ja saadud infot edasi anda;

•väljendada ja põhjendada oma arvamust;

•kasutada õpitud fraase õige intonatsiooniga;

• kirjeldada pilte;

• hääldada kõiki võõrhäälikuid korrektselt.

3.3. 6. klassi lõpetaja lugemisel:

•oskab leida tekstist olulist;

•saab aru kuni 2% tundmatuid sõnu sisaldavatest lühitekstidest, kasutades piltide, konteksti või sõnaraamatu abi;

•on tuttav erinevate lugemisstrateegiatega.

3.4. 6. klassi lõpetaja oskab kirjutamisel:

•täita aadressi ja isiklikke andmeid nõudvat ankeeti;

•eeskuju järgi kirjutada küllakutset, õnnitlus- ja tänukaarti;

•kirjutada sõbrale kirja ja elektronkirja, kasutades õpitud keelendeid;

•lõpetada lauseid ja fraase;

•kirjutada lühijutukesi;

•kirjutada õpitud teksti põhjal etteütlust ja seda parandada

1. Eesmärgid: Õpilane

- huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest
- huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist
- õpib lugema ja mõistma eakohaseid võõrkeelseid tekste
- arendab lugemise kaudu iseseisva mõtlemise ja analüüsi võimet
- õpib aktiivselt kuulama ja mõistma igapäevast võõrkeelset kõnet ja vestlust
- õpib osalema võõrkeelses vestluses, st. seda alustama, üleval hoidma ja lõpetama
- õpib esitama lihtsat seotud teksti
- arendab oskust väljendada enese ja rühma seisukohti
- õpib kirjutama isiklikku kirja ja lühikest tarbekirja
- õpib hankima vajalikku teavet sõnaraamatutest ja muudest infoallikatest

2. Ainetevahelised seosed

- Emakeel – isikuline asesõna, omastav asesõna, tegusõna vormistik, omadussõna, kohamäärus
- Ajalugu – sissejuhatus Vene kultuurilukku (keel, rahvas, kombed, sümboolika)
- Kunstiõpetus – õnnitluskaart, värvid, kirjutusvahendid
- Geograafia – Venemaa kaart, kohanimed

3. Läbivad teemad

- Meedia – sissejuhatav sõnavara
- Keskkond ja säästev areng – liiklusvahendid
- Karjäär – ametid ja töökohad
- Kodukant – elukohad, perekond, kodu, sõbrad, sugulased
- Infotehnoloogia – sissejuhatav sõnavara

4. Õppevahendid

- I. Mangus, 6.kl. "Böstro i veselo" - 2014
- I. Mangus – töövihik
- CD
- Tunnikontrollid ja kontrolltööd 6.klassile

5. Töövõtted

- Tähe- ja sõnavaraharjutused, grammatikaharjutused, tunnikontrollid, testid, lugemine, jutustamine, küsimuste koostamine, küsimustele vastamine, ümberjutustuse tegemine, rollimängud, aktiivne kuulamine, paaristöö, sõnaraamatu kasutamine, õnnitluste kirjutamine

6. Õppesisu

- Slaavi tähestik
- Saagem tuttavaks
- Mina ja minu sõbrad
- Mina ja minu perekond
- Pühad
- Vaba aeg
- Grammatika- nimi-, omadus-, tegu-, asesõna
- Audio-ja videomaterjal

7. Õpitulemused : Õpilased peavad oskama

- tervitada, hüvasti jätta, tutvuda ja tutvustada
- tänada, vabandada, pakkuda
- pöörduda arvamuse teada saamiseks
- ettepanekut teha ühistegevuseks
- väljendada teadmist/teadmatust, suhtumist, võimalikkust/võimatut
- öelda oma nime, vanust, elukohta, kooli ja klassi, kus nad õpivad
- vestelda kodustest tegevustest ja vabast ajast
- õigekirja ja õiget hääldamist
- nimisõna ainsust ja mitmuse
- eristada nais-, mees- ja kesksugu

- omadussõna ühildumist nimisõnaga
- asesõna ühildumist nimisõnaga
- tegusõna pööramist olevikus ja minevikus
- kohamäärsõna ja viisimäärsõna
- sidesõnu
- kirjutada õnnitluskaarti, elukohta ja aadressi
- kirjutada teadet tegevuse kohta
- kirjutada enda ja teiste vanust

8. Hindamine

- Hindamine toimub vastavalt haridusministri 20.09.2000. a määrusele nr.33 "Õpilaste hindamise kord"
- Protsessi hinded: ühe kuni kolme tunni materjali kontroll, kodused ülesanded, tunnist osavõtt, suulised küsitlused tunnis, lühemad kirjalikud küsitlused tunnis
- Arvestuslikud hinded: nelja ja enama tunni materjali kontroll, kogu teema kontroll

d. Hindamisnormid

Hinne "5"	90-100% punktide arvust
Hinne "4"	70-89% punktide arvust
Hinne "3"	50-69% punktide arvust
Hinne "2"	25-49% punktide arvust
Hinne "1"	0-24% punktide arvust

Skaalast 5% üles- ja allapoole moodustab piiritsooni, mille puhul õpetaja võib panna kas madalama või kõrgema hinde, arvestades töö mahtu, ülesannete keerukust, vigade arvu ja liiki.